

ᄃ

ახლა ჩემს ირგვლივ მეტი ხალხია,
მე მაინც ვფიქრობ ცისფერ ღამეზე.
ჩრდილია, ვწევარ და მეშინია,
რომ სახურავი თავზე დამეცეს

შორი სივრცეა ხეების იქით,
ვწევარ და ისევ წამი გავიდა.
მზიანი დღეა, მაწვალებს ფიქრი
და ზეცას ვუმზერ სახურავიდან.

რას ვიზამ, სიკვდილს ვერ გავექცევი,
ის ფარულია, აი ეს ჩნდება.
ახლა მებრძვიან, ჩემი ლექსები
არ ვიცი, როდის დაიბეჭდება.